



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica**

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

**Fleury, Claude**

**August. Vind. [u.a.], 1760**

**VD18 90117867**

§. 20. Leonis III. Papæ obitus.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

Sæculum IX. ret, & utrumque facere detrectantem  
A. C. 815. eiecit in exilium, ubi multis ærumnis to-  
 leratis obiit. Ecclesia Græca ipsius ho-  
 norem sexta Octobris celebrat, & lau-  
 des eximiæ, quibus eum S. Theodorus  
 Studita in Epistola ad eundem data cu-  
 mulat, maxima fuisse viri merita irre-  
 fragabiliter testantur.

*1. Ep. c. 27.*

§. XX.

*Leonis III. Papæ obitus.*

*Egin. an 815*  
*Astronom.* Cum Romæ quidam de Primoribus Ur-  
 bis ad interficiendum Leonem Pa-  
 pam conspirassent anno octingentesimo  
 decimo quinto, omnes illius factionis  
 Auctores ipso iubente, ut Romanorum  
 Lex ferebat, necati sunt; id vero Ludô-  
 vico Imperatori non probabatur, quod  
 primus in orbe terrarum Episcopus (\*)  
 tanto

(\*) Ad hunc locum varia observanda occur-  
 runt. Inprimis via juris, non facti, conjuratio-  
 nis Auctores a Summo Pontifice fuisse oppres-  
 sos dubium nullum est, idque indicant verba,  
 quod in Proditores lege agi præceperit. Sed  
 quæri potest, an ut Episcopus vel ut Reipubli-  
 cæ Romanæ Princeps præcipere potuerit, ut in  
 reos pœna capitis animadverteretur; & vide-  
 tur dicendum, Leonem Papam id juris non ha-  
 biturum fuisse, nisi Episcopo Romano, legiti-  
 me electo, post Donationem Pipini & Caroli  
 Magni



tanto rigore a reis pœnas exegisset. Ita-  
que Bernardum, Italiæ Regem, Nepo-  
tem suum, ad cognoscendum, quod nun-  
ciabatur, Romam mittit. Verum Pon-  
tifex sua quoque ex parte missis Legatis,  
Joanne Episcopo Sylvæ candidæ, Theo-  
doro Nomenclatore, & Sergio Duce, per  
omnia Imperatori satisfecit.

Sæculum IX,  
A. C. 815.

Brevi post tempore, Romani Leonem  
Papam ægritudine decubuisse viden-  
tes, collecta manu omnes novas domos,  
nempe Ecclesiæ prædia, quæ in aliqua-  
rum Civitatum ditionibus extruxerat,  
diripiunt & immisso igne cremant. Tum  
Romam ire statuunt, & quæ sibi erepta  
quererentur, vi auferre. Quo comper-  
to Bernardus Rex missis illuc copiis Du-  
ce Winigiso Spoletano seditionem com-  
pescuit, & Romanos a cœptis desistere  
coegit. Omnia deinde, ut gesta erant,  
per Legatos Imperatori nuntiat.

Leo III.

Magni potestas civilis, Principi Sæculari com-  
petens, annexa fuisset. Jus tamen aliquod su-  
preum & directum in Ducatum Romanum Re-  
ges Francorum & Imperatores sibi reservasse  
exinde patet, quod Ludovicus Imperator Ber-  
nardum Italiæ Regem ad cognoscendam hanc  
causam Romam miserit. Ceterum Romani nun-  
quam Regni satis patientes tam illo Sæculo,  
quam posterioribus ad pristinam Reipublicæ li-  
bertatem respexerunt.

*Hist. Eccles. Tom. XI.*

E



Sæculum IX.

A. C. 816.

Leo III. Papa anno sequente octingentesimo decimo sexto obiit, postquam Sacram Sedem annis viginti, mensibus quinque & diebus sexdecim tenuisset. Tot annis, quibus in Pontificatu vixit, Ecclesias Urbis Romanæ magnis impensis reparavit, & dona immensi pretii contulit; quia nimirum multiplicibus oblationibus Caroli Magni, & aliorum Regum, nec non ex peregrinantium jugiter frequentissimo cœtu Ecclesia Romana admodum locupletata fuit. Inter hæc dona mihi sequentia singulariter memoratu digna videntur. Confessionis S. Petri pavementum vestivit auro fulvo librarum quadringentarum quinquaginta trium, & in ingressu Presbyterii fecit cancellos fusiles ex argento mundissimo mille quingentarum septuaginta trium librarum. Baptisterium S. Andreæ collapsum rursus erexit magnum & rotundum, columnis porphyreticis cinctum, In medio erat fons sacer, & in medio fontis columna argentea, supra quam stabat agnus argenteus aquam affundens.

Basilicæ Lateranensis fenestris vitra diversi coloris inseruit. Hic omnium primo, ut opinor, hujusmodi vitri mentio occurrit. Universim omnium oblationum aurum, cujus pondus erat appensum, plusquam octingentarum librarum,  
&



& argentum plusquam millium viginti  
& unius fuit. Præterea hæc de Libris Sæculum IX.  
A. C. 816.  
Romanis duodecim unciarum accipien-  
da sunt.

Ad Leonem tertium spectare credi-  
tur, quod quidam Auctor coævus scri-  
bit, fuisse, qui non nunquam de die se-  
pties aut etiam novies Missam celebra-  
ret. Nimirum quando Festum solemne  
& multitudo populi suadebat plures  
Missas cantari, ipse solus omnes celebra-  
bat. Ter non sæpius ordinavit, semper  
mense Decembri, atque Presbyteros tri-  
ginta, Diaconos undecim, & per diver-  
sa loca Episcopos viginti sex consecra-  
vit. Obiit undecima Junii anno octin-  
gentesimo decimo sexto, & altera die ad  
S. Petrum sepultus est. Ceterum Leo III. Boll. 12.  
Jun. to. 20.  
p. 572.  
inter Sanctos colitur, postquam ipsius  
Nomen ex Decreto Congregationis Ri-  
tuum anno 1673. Martyrologio Roma-  
no insertum est.

## §. XXI.

*Stephanus V. Papa.*

Sacra Sede non plus decem diebus va-  
cante Stephanus V. secunda Domini-  
ca post Pentecosten vigesima secunda Ju-  
nii anno octingentesimo decimo sexto  
ordinatur. Nobili genere ortus, pueru-  
lus deinde Palatii Patriarchalis Latera-  
nensis alumnus, Hadriani Papæ cura e-  
duca-